

JELLENLÉTEDBEN

Makra Ildikó

Mint mézillatú permet,
tölt be jelenléted.
Lángod éget, de
nem fáj mégsem.
Velem vagy zajban,
csöndben, örömben,
szenvedésben.

Betakarsz, mint
hőtiszta lepel.
Kétségeimre felel
szelíd hangod.
Te tartasz mozgásban,
mint lágy szellő
a szélharangot.
Frissítesz, akár
a hús patak, és vized
oltja szomjamat.

Békéd betölt egészen.
Mint mézillatú permet
a termet, ahol várnak
nyitott szívvel,
imádásra készen.

Te vagy a fekete éjben
a fénynyaláb.
Te vagy a rózsa, jácint
és szarkaláb illata.
Te tükrözödsz a víg ara
szemében, Te vagy benne
a szelídség, szemérem,
és Általad mondja:
milyen szép az
én Völegényem!

Forrás: www.keresztenydalok.hu